

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..
બે વર્ષ વયનામાં ગયાં, બે વર્ષ સપનામાં -
હવે એક વર્ષ જશે તૂલા બચાવતી લપામાં,
આપ્તુ ન કે ખપામાં, મળતી વાત વાત રહી મતમાં
ન દીધી, ન પીધી, ચા-વાળાની 'ચા' રહી કપમાં

શબ્દો તો જાદુ
ભાષણોની ભૂરકી -
પ્રજા મોહિત...

કાઠ્યાં સસલાં -
ને બેઠકમાંથી નોટો
છે ! જાદુગર...

હાઈકુ

ચિંતન
સરગ નરક ચર-અચર લોક બહુ,
ભસત મધ્ય મત તેસે

ઉપરોક્ત સાખી અરણ્યકાંડમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
સ્વર્ગ, નર્ક, ચર, અચર અને ઘણાંયે લોક આ મનમાં રહે છે. મનના પ્રતાપથી જીવ સ્વર્ગ-નરકમાં જઈ શકે છે.

જેમ લાકડામાં કોતર્યા વિના મૂર્તિ પહેળેથી જ હોય છે. તેમ મનમાં અનેક પ્રકારના શરીર લીન રહે છે. જે સમય પ્રાપ્ત થતાં પ્રકટ થઈ જાય છે. આ ચૈતન્યના વિલાસરૂપ જગતનું સત્ય - સત્ય પરમાત્માને સમજતાં સમજતાં સમર્થ જરો.

સુખ-દુઃખ, શાંતિ-પીડા, ટાટ - ટાડકો બધું મનને થાય છે 'શરીર'ને નહીં પણ આપણે 'તન' શરીરને જ મન આત્મા સમગ્ર એ આપણા વિચારમાં ભેળવી નાહક દુખી થઈએ છીએ કેસ લાગે અંગૂઠાને લાગે લોહી નીકળે - દવાથી તેના સમયે રૂઝાઈ જાય એમાં અંગૂઠો પકડી રડવા ન બેસાય....

- સુવિચાર**
- બડી અજીબ છે તું જીંદગી !! ગરીબો કે ઉન મહેલો કે સપને દિખાતી છે... જીનમાં અમીરો કો નીંદ નહીં આતી હૈં - સંતોષ દેવકર
 - શોધવાથી ક્યાં જરૂં છે, આપના સાથે લઉં છું, અનુભવના લઈ ટાંકણા, જાતને મારી ધડું છું - સલીમ શેખ
 - કોઈને શ્રદ્ધા નથી ભીતર બેઠેલા રામ પર, એટલે જ મંદિરોમાં લાંબી કતારો હોય છે - રાકેશ સાગર
 - દુનિયાની કોઈ પણ વસ્તુ તમને ગમે તેટલી કિંમતી લાગે, પણ ઈશ્વર તરફથી મળેલ શાંતિ, ઊંધ અને આનંદ જેટલી કિંમતી એક પણ વસ્તુ નથી - એસ. ભદ્રાચાર્ય
 - આપણામાં આપણે જ ન હોઈએ તો પછી દર્પણ શું કામ જોઈએ - સ્નેહા પટેલ
 - મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓમાં સંઘર્ષ કરતી વખતે, એક બહુમૂલ્ય સંપત્તિ વિકસીત થાય છે જેનું નામ છે 'આત્મબળ' - પ્રેમ સુમેસરા
 - આજનું ઔષધ : જામફળના ફૂળના પાન ચાવવાથી મોઢાની દુર્ગંધ દૂર થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
સંસારમાં બનતું બધું જ મિથ્યા છે, અસત્ય છે. આપણે ખોટી-મોહ માયામાં ફસાઈને સર્વસ્વ ગુમાવી રહ્યા છીએ. અસત્યને સત્ય માનીને જીવીએ છીએ.
એક સંત હતા તેઓ કામ્યમ મુશ્કેલજાજ જ રહેતા હતા. તેમના ચહેરા પર ક્યારેક કંટાળો કે ક્રોધની રેખા દેખાતી જ નહીં. એક દિવસ તેમના શિષ્યોએ તેમના ચહેરા પર ઉદાસી જોઈ. શિષ્યોને આશ્ચર્ય થયું એક શિષ્યે સંતને પૂછ્યું, 'ગમે એવી મુશ્કેલીઓ આવે પણ અમે તમને કદી ઉદાસ જોયા નથી. એવું તો શું બન્યું છે કે આજે તમે દુઃખી દેખાઈ રહ્યા છો ?'
સંતે કહ્યું, 'હું ખરેખર ગુંચવણ અનુભવી રહ્યો છું અને મનોમન મૂબ મુજાઈ રહ્યો છું.' શિષ્યે કહ્યું, 'આ તો આશ્ચર્યની વાત છે કે અમે કોઈ પણ સમસ્યા લઈને આપની પાસે આવીએ છીએ ત્યારે તમે તેનું ઉત્તમ નિરાકરણ લાવો છો અને આજે તમે જ સમસ્યાની વેરાલવા છો ?' અમને તમારી સમસ્યા જણાવો.'
સંતે કહ્યું, 'ગઈકાલે રાત્રે મેં એક સ્વપ્ન જોયું જેમાં હું એક પતંગિયું બનીને ઢૂલોની આસપાસ ઉડી રહ્યો હતો. હવે મને એવું થાય છે કે સ્વપ્નમાં હું પતંગિયું બની ગયો હોઈશ તો શું કોઈ પતંગિયાને પણ સ્વપ્ન આવે અને તે પોતે માણસ બની જાય એવું બની શકે ? પરંતુ આને સત્ય કોણ માનશે ?' શિષ્યને સંતની વાત સમજાઈ નહીં આથી તેણે વધુ સ્પષ્ટતા કરવા કહ્યું.
સંતે જણાવ્યું 'આપણે બહાર જ જોઈએ છીએ તે ખુલ્લી આંખના સ્વપ્નમાં જઈ આંખો બંધ કરતાં આપમે બીજી દુનિયામાં પહોંચી જઈએ છીએ. ખુલ્લી આંખે જ જોઈએ છીએ તે આપણને સત્ય લાગે છે. ખરેખર તો તે પણ સ્વપ્નવત જ હોય છે. આ દુનિયા બહુ માયાવી છે. અહીં કંઈ જ સાચું નથી. બધું સ્વપ્ન છે. બધું અસત્ય છે. ખરું સત્ય તો સત્કર્મ જ છે.'

ધબકી રહેલ માણસો અમને ગમ્યાં નથી; પથ્થર બનાવી પૂતળાંઓ ખોડીએ છીએ

એવુંય બને, હું મારું દ્વાર ખોલું અને તારું ઘર મળે, કોઈ દિવસ એવુંય બને.

- 'ચિરાગ' ભટ્ટ

આપણને સૌને એક એવી વ્યક્તિની જરૂર છે કે કહ્યા વિના જ આપણી તમામ તકલીફોને સમજી શકે. કોઈ એવું હોય કે જે મન અને આત્મા સાથેનું અનુસંધાન સાધી શકે. જે સંવેદનશીલ જીવ હોવાની સાથે તાર્કિક તથા તિક્ષ્ણ અને વેદક વાણી પણ રાખી જાણતા હોય. આવું જ વ્યક્તિત્વ વિનોબા ભાવેનું રહ્યું. આધ્યાત્મિક સાધોસાધ વેદાન્તિક દૃષ્ટિકોણ ધરાવનાર, ગહન ચિંતન કરનારા વિનોબાજી પ્રાર્થના વિષેની અને ગાંધીજી વિષેની બે વાત ખરેખર વાંચવા, જાણવા, સમજવા અને વિચારવા જેવી છે :

'પ્રાર્થનામાં વિરોધ'
સ્નાન, ભોજન અને નિદ્રા એ ત્રણેયની જે ખૂબીઓ છે, તે પ્રાર્થનામાં છે. ઊંઘથી શરીરને આરામ અને ઉત્સાહ મળે છે, એવી રીતે પ્રાર્થનાથી મનને આરામ અને ઉત્સાહ મળે છે. ભોજનથી શરીરનું પોષણ થાય છે; પ્રાર્થનાથી મનનું પોષણ થાય છે. સ્નાનથી શરીરની શુદ્ધિ થાય છે, તો મનની શુદ્ધિ પ્રાર્થનાથી થાય છે. શરીર રોજ મેલું હોય છે, તેથી રોજ સ્નાન કરાવવું પડે છે. એવી જ રીતે મનને પણ રોજ સાફ રાખવું પડે છે અને મનને માટે ઉત્તમ સ્નાન પ્રાર્થના છે.

સર્વોત્તમ પ્રાર્થના મૌન છે. તેમ છતાં માણસને ઈશ્વરે જીભ આપી છે, તેથી માણસ જીભનો ઉપયોગ કરી લે છે.

'દુરાન' હોય કે 'બાઈબલ' હોય, 'ગીતા' હોય કે સંતજનોનાં ભજન હોય - તેનો આપણે પ્રાર્થનામાં ઉપયોગ કરીએ છીએ. આપણી ભાવના પ્રગટ કરવા માટે આપણે સંતોની વાણીનો, ધર્મગ્રંથો વગેરેનો સહારો લઈએ છીએ. એ બધી વાણી વરસોથી ઘૂંટાતી આવી છે. અને તેથી તેમાં તાકાત છે. 'મર્દન' ગુણવર્ધનમ્.' વરસોથી ઘૂંટાતી આવી હોવાને કારણે તે વાણીની પોટેન્સી ઘણી વધી ગઈ હોય છે.

એ વાણીનો મર્મ આપણામાં આત્મસાત્ થતો રહેવો જોઈએ. પ્રાર્થના પોષ્ટપાક જેવી ન બનવી જોઈએ. પ્રાર્થના બોલાય, જે ભજનો વગેરે ગવાય, તેનું અર્થ-ચિંતન પણ ચાલવું રહેવું જોઈએ. અર્થ-ચિંતનની સાથોસાથ તેનો જીવનમાં અમલ કરવાની કોશિશ પણ સતત ચાલતી રહેવી જોઈએ. આમ થાય છે, ત્યારે જ પ્રાર્થનાની શક્તિનો આપણને અનુભવ થાય છે.

બીજી એક વાત તરફ પણ આપણું ધ્યાન જવું જોઈએ. પ્રાર્થનામાં આપણે જે ભજનો ગાતા હોઈએ છીએ, તેના અર્થનીયે બારીક પરીક્ષા અને છાણવટ થવી જોઈએ. સામાન્ય રીતે આજે જે ભજનો રૂઢ થઈ ગયાં છે, તે બધાં અનુભવની તમજ વિચારની કસોટીએ ખરાં જ ઊતરે છે, એવું નથી. દાખલા તરીકે, કબીરાના ભજનમાં આવે છે કે 'યા જગ મેં કી નહીં અપના.' આ વિચાર આપણા સમાજમાં બહુ ફેલાઈ ગયો છે. ખરું જોતાં, આ સંકુચિત ને સ્વાર્થી વલણ છે.

ભલે ને આ બધાં ભજનો કોઈ ને કોઈ સંત પુરુષનાં હોય, છતાં વિવેકપૂર્વક પસંદગી કરવાનું કામ આપણું છે. વેરાગ્યની ખોટી વ્યાખ્યા, પરમાર્થનો ખોટો અર્થ, દુર્બળ નિષ્ક્રિયા, ચિંતન માટે પ્રતિકૂળ એવાં ઈશ્વરનાં વ્યર્થ વિશેષણો વગેરે કેટલીયે ખોટી બાબતો આપણા લોકોમાં રૂઢ થઈ ગઈ છે. તે બધી બાબતોનું સંશોધન થાય, તે જરૂરી છે.

'નાની નાની વાતો'
નાની નાની વાતોમાં પોતાની વાતનો આગ્રહ ન રાખવો. હાં, જ્યાં ન્યાય કે સત્યની વિરુદ્ધ કોઈ થતું હોય તો તેનો જરૂર વિરોધ કરવો. બાકી, સામાન્ય વાતોમાં આપણો આગ્રહ ન રાખવો. જે માણસ વારંવાર પૈસા ખર્ચ્યાં કરે છે, તેની બધી પૂંજ જટ ખલાસ થઈ જાય છે. તો આગ્રહશક્તિ પણ માણસની પૂંજ છે, તેને નાની નાની બાબતોમાં ખરથી નાખવાની નથી. તેને તો મોટા કામ માટે, ક્યારેક સત્યનો આગ્રહ કરવો પડે, સત્યાગ્રહ કરવો પડે, તે માટે સાચી રાખવાની છે. એટલે સામાજિક કામ કરનારાઓએ પોતાના મત માટે નિરાગ્રહની વૃત્તિ ખાસ કેળવવી જોઈએ.

આની સાથોસાથ આપણી સંસ્થાઓનાં કામ સર્વસંમતિથી ચાલે, એવીયે આપણી કોશિશ રહે. સમૂહ ભેગો થાય ત્યારો આપણે સમૂહનો એક જ વિચાર હોય, એવું બનવાનું નહીં. બધાના વિચારો તો ભિન્ન ભિન્ન રહેશે. પરંતુ તેમાંથી માર્ગ કાઢવો અને સર્વસંમતિથી નિર્ણય કરવો, એ લોકશાહી માટે જરૂરી છે. ક્યારેક બહુ મોટા મતભેદ ઊભા થાય ત્યારે

પણ કોઈ લવાદ પાસે મૂકીને તેનો ફેંસલો કરવાની પ્રથા રાખવી જોઈએ. એક એવી માન્યતા રૂઢ થઈ ગઈ છે કે આપણે પોતાને માટે પરિગ્રહ ન કરીએ, પણ સંસ્થા માટે કરી શકીએ. આવો વિચાર-દોષ ઘણી બાબતમાં જોવા મળે છે. જેમ કે એક વ્યક્તિ માટે હિંસા કરવી ઉચિત નથી એમ સહુ માનશે, પરંતુ એક માટે હિંસા માટે હિંસા કરવામાં પાપ નહીં માને. એવી રીતે સંસ્થા માટે પરિગ્રહ કરવામાં વાંધો નથી, એમ માટે ભાગે મનાતું આવ્યું છે.

એક દાખલો લઈએ. હું જોતો કે ચરખા સંઘના પૈસા બેન્કમાં પડ્યા રહેતા, જેનું વ્યાજ તેને મળતું. હવે, વિચાર કરીએ કે આ વ્યાજ ક્યાંથી મળે છે? આપણા મુકેલા પૈસા બેન્ક બીજા ધંધાદારીઓને આપે છે, એમની પાસેથી વ્યાજ લે છે, અને પછી એ આવકમાંથી આપણને થોડુંક વ્યાજ આપે છે. એટલે એ બધા વેપારધંધામાં આપણા પૈસા રોકાય છે. એ બધા ધંધા આપણી સંસ્થાના ઉદ્દેશને અનુરૂપ જ હોય, એવું ન પણ બને. કદાચ આપણાથી સાવ વિરુદ્ધના ઉદ્દેશ માટે એ વેપારધંધા ચાલતા હોય, એવુંય બને. આ એક પ્રકારનો પાનલોભ જ છે, જે આપણી સંસ્થાના ઉદ્દેશથી વિપરીત કામમાં સીધી કે આડકતરી રીતે આપણને સામેલ કરે છે. તેથી, પરિગ્રહ સંસ્થાને નામે થતો હોય તો પણ તે ખોટો છે, અને તેમાંથી બચવું જોઈએ.

Last Seen :
ધબકી રહેલ માણસો અમને ગમ્યાં નથી; પથ્થર બનાવી પૂતળાંઓ ખોડીએ છીએ.

- કરસનદાસ લુહાર
- nehalgadhavi101@gmail.com

WhatsApp
ઓફ ઈ વીડ
નેહલ ગઢવી

ભારતીય સનદી સેવામાં કેડર ફાળવણીમાં વીંછીનો દાબડો ખોલાયો

(ઈન્ડિયન પોલીસ સર્વિસ) સહિતની દેશી સનદી સેવાઓ શરૂ કરવાનું બીડું ઝડપું ત્યારથી કેડરની ફાળવણી અને રાજ્યોની ફાળવણીની પ્રથા

- સત્તર વર્ષ પહેલાંના અલગ સમિતિના અહેવાલની ભલામણોને અમલમાં લાવવા પીએમએની ઉતાવળ
- પ્રત્યેક સુધારાનો વિરોધ થતો હોય છે એટલે વિરોધ સામે ભૂકી જવાને બદલે યોગ્ય સુધારા કરવા જોઈએ
- ભારતીય સનદી સેવાના સંસ્થાપક સરદાર પટેલને અભિપ્રેત બ્યૂરોક્સી ખરા અર્થમાં દેશની કસ્ટોડિયન હતી
- આઝાદીનાં પ્રારંભિક વર્ષોમાં ૩,૦૦૦ જેટલા આઈએએસ સેવામાં હતા, હવે ૬,૦૦૦થી વધુ સંખ્યા થઈ છે

રેક અનુસારની રહી છે. બ્રિટિશ શાસન અને સ્વશાસનમાં સનદી સેવા

શાસનકાળ દરમિયાનની આઈસીએસ અને આઈપી જેવી આઈએએસ (ઈન્ડિયન એડમિનિસ્ટ્રેટિવ સર્વિસ) અને આઈપીએસ

સુધાકારીના રાષ્ટ્રીય ખ્યાલને કેન્દ્રમાં રાખીને કામ કરે, એવું ભારતીય સનદી સેવાના જનક સરદાર પટેલને અભિપ્રેત હતું. અનુભવ જરા નોખો રહ્યો. ગોરા સાહેબો ગયા અને બ્રાઉન સાહેબો આવ્યા, એવી અનુભૂતિ સાથે જ રાજ્યોનાઓના ઈશ્વરે દેશ હિતના આ કસ્ટોડિયન સ્વની સેવામાં વધુ રમણાણ રહેવા માંડ્યા એટલે વિવિધ તબક્કે ભારત સરકાર અને સંઘ લોકસેવા આયોગ (યુપીએસસી) થકી વિવિધ હેતુ માટે કોઠારી સમિતિ, સતીશ ચંદ્ર સમિતિ, વાય.કે. અલગ સમિતિ, આનંદકૃષ્ણન સમિતિ, ભદ્રાચાર્ય સમિતિ, એ.સ.કે. ખરશા સમિતિ, નિગવે કર સમિતિ, પુરુષોત્તમ અગ્રવાલ સમિતિ અને ભસ્વાન સમિતિની નિમણૂકો કરવામાં આવી હતી. જોકે આ સમિતિઓના અહેવાલોની ભલામણોને અમલમાં લાવવાની બાબતમાં કેન્દ્ર સરકાર કાયમ ગોકળગાયની ગતિએ આગળ વધતી રહી છે. સમયાંતરે તમામ સરકારો થકી દુનિયાભરમાં આવેલાં પરિવર્તનોને અનુરૂપ સનદી સેવામાં જોડાયેલા અધિકારીઓને તાલીમ આપવા અને તાજા ઘટનાક્રમથી વાકેફ રાખવા માટે સતત પ્રયત્નો થતા રહ્યા છે. ભારતીય સનદી સેવાના અધિકારીઓને મસૂરી કે હેડરાબાદ જ નહીં, દેશની ઈન્ડિયન ઈન્સ્ટિટ્યૂટ્સ ઓફ મેનેજમેન્ટ (આઈઆઈએમ) તથા વિદેશોની પ્રસિદ્ધ શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં અભ્યાસ અને તાલીમ માટે મોકલાતા રહ્યા છે. હવે જમાનો સ્પેશિયલાઈઝેશનનો હોવાથી તથા કેટલાક કિસ્સાઓમાં સનદી અધિકારીઓએ આત્મહત્યાઓ કરી હોવાના કિસ્સા ધ્યાને આવતાં અલગ સમિતિએ આ બંને બાબતોને ધ્યાને લઈને ઓગસ્ટ ૨૦૦૦ સંસ્કાર સંસ્કર

૨૦૦૧ સુધી ભારે જહેમત ઊઠાવીને ઓક્ટોબર ૨૦૦૧ માં રજૂ કરેલા ૨૬૭ પાનાંના અહેવાલમાં કેટલીક ભલામણો કરીને કેન્દ્ર ફાળવણી બાબત નવી પદ્ધતિ સૂચવી હતી. એમાં ફાઉન્ડેશન કોર્સ દરમિયાન સંબંધિત અધિકારીના રસ અને વલણ અંગે એની સમીક્ષા કરીને એની યોગ્યતા મુજબની કેડર તેમને ફાળવવામાં આવવાની બાબત સૂચવાઈ હતી.

જૂના નવા સનદી અધિકારીઓના મિશ્ર પ્રતિભા

હજુ તો વડા પ્રધાન કાર્યાલયના રાજ્ય પ્રધાન ડૉ. જોતેન્દ્ર સિંહના વિભાગે સંબંધિત ભલામણને ચકાસી જોવાનો પત્ર બધા મંત્રાલયોને પાઠવ્યાને સમાહ કરવા નહોતું થયું, ત્યાં કાગારોળ મચી કે આ તો કમિટેડ બ્યૂરોક્સી નેચાર પદવાની મોટી સરકારની મોટી દરશાવે છે. ઘણા નિવૃત્ત સનદી અધિકારીઓએ તો ખુલ્લો વિરોધ કર્યો, કેટલાકે દબાયેલા સ્વરે. કેન્દ્ર સરકારની જરૂરિયાત મુજબની જગ્યાઓ માટે, કટ-ઓફ માર્કની ઉપર આવનારા સિવિલ મેઈન્સ પરીક્ષા અને મૌખિક ઈન્ટરવ્યૂમાં સફળ રહેલાઓમાંથી, આનામત શ્રેણીની ગણતરી કરીને, સામાન્ય રીતે રેન્કમાં સૌથી ઉપલા ક્રમે આવે એ સફળ ઉમેદવારોને આઈએએસમાં સામેલ કરાય છે અને રાજ્યની ફાળવણી કરવામાં આવે છે. કેટલાકને જે રાજ્યમાં એ સેવામાં ના જવું હોય તો એ પછીના ક્રમે આવતા આઈપીએસમાં જે તે રાજ્યમાં જવાની તક મળે છે. ૧૯૮૦ સુધી ટોચના સ્પર્ધકોને વિદેશ સેવા (ઈન્ડિયન ફોરેન સર્વિસ)માં જવાની તકનું આકર્ષણ રહેતું. હવે આઈએએસ ટોચના ક્રમે છે એ મળે, એ પછીના ક્રમે આવનારાઓને આઈપીએસ તથા કેન્દ્રીય સેવાઓમાં રવન્ય સેવામાં કે રિફ્રેન્સ સેવામાં કે પછી નવા સેવામાં તક મળે. નવી વ્યવસ્થામાં નીચલી રેન્કના અનુકૂળ કે અપનેવાલે ઘણાતા અધિકારીઓને સારી કેડર અપવાદની ધારણી સેવાઈ રહી છે. કેટલાકે તો મોટી સરકારના આ પગલાને કહ્યાગી બ્યૂરોક્સી નેચાર કરવા ભણીનું પગલું પણ ગણાવી દીધું. હજુ તો ઘણા ઇગ્નોર, બેંસ ભાગોળે અને ઘરમાં ધમામમ થઈ રહી છે.

અતિતળી આજ
ડૉ. હરિ દેસાઈ